

Nr 261

Av fru **Sjövall m.fl.**, *angående det svenska kärnenergiarbetet.*

(Lika lydande med motion nr 189 i Första kammaren)

Enligt allmänt omfattade bedömningar kommer atomkraften mycket snart att ha nått det stadium där den kan betraktas som en normal form för energiproduktion. Detta har lett till att man på många håll fått anledning till att i detalj granska och ompröva tidigare fattade beslut med avseende på det statliga ansvaret för utvecklingen inom området.

Under hösten 1965 har från flera håll (AB Atomenergi, Ingeniörsvetenskapsakademien och delegationen för atomenergifrågor) uttalats att en sådan omprövning bör ske också i vårt land, lämpligen genom tillsättandet av en statlig utredning. Man har alltså anledning att med tillfredsställelse hälsa att handelsministern i årets statsverksproposition (bilaga 12, s. 5 och 116) förutskickar att en utredning skall tillkallas.

Till sin begäran om en statlig utredning fogade Ingeniörsvetenskapsakademien en promemoria om de problem som uppstår vid alternativa uppläggningar av den framtida verksamheten på kärnenergiområdet. Det synes angeläget att utredningen får direktiv att belysa de olika punkter som tas upp i IVA:s skrivelse.

IVA säger bl. a. i sin promemoria, att det är av särskild vikt att, när målsättningen och inriktningen av den offentliga insatsen på kärnenergiområdet utreds, också organisationen av verksamheten tas upp till behandling. Att så skall bli fallet synes icke direkt framgå av formuleringen i propositionen.

En ingående analys av de beslutsmekanismer som lett till satsningen på tidigare projekt bör också göras för att illustrera effekten av sakkunnigbedömningar på olika nivåer. En sådan efterhandsstudie kan nämligen förmodas genomlysa avvägningsfrågornas problematik och ge värdefulla lärdomar för framtiden, exempelvis med avseende på utvecklandet av snabba reaktorer. »Case studies» torde vara en av de få ur vetenskaplig synpunkt tillfredsställande metoderna för en successiv ökning av säkerheten i komplicerade planeringsförlopp.

Med hänsyn till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära, att den utredning, som av handelsministern kommer att tillkallas för att utreda det svenska kärnenergiarbetets framtid, får

till uppgift att förutsättningslöst gå igenom kärnenergiverksamheten i landet och klarlägga behovet av och målet för samtliga offentliga insatser på kärnenergiområdet och avvägningen mellan grund- och målforskning. Uppdraget bör också omfatta utredning av de lämpligaste organisationsformerna för statens verksamhet inom t. ex. kärnforskning, uranframställning, reaktorutveckling, reaktorbygge och reaktordrift. Arbetsfördelningen mellan stat och industri bör därvid klarläggas.

Stockholm den 25 januari 1966

Elisabet Sjövall

C. G. Regnéll

Erik Grebäck

C.-G. Enskog